

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně

akademický rok 2013/2014

Vysokoškolská kvalifikační práce (ateliérová práce)
posudek vedoucího

Jméno a příjmení studentky: BcA. Adéla Sobotková

Název práce: HOLOGRAPHIC HIEROGLYPH

Posudek:

Závěrečnou magisterskou prací Adély Sobotkové je prostorová instalace, realizovaná ve výstavním prostoru Galerie mladých (TIC v Brně, kde je možné ji zhlédnout do poloviny července). Nejedná se o první samostatnou výstavu autorky, nicméně se domnívám, že se s výstavou takového rozsahu a náročné realizace potýkala poprvé a že ji s jistotou zvládla (a s „nedostatky“ instalačního zázemí galerie vypořádala s přehledem profesionála). Instalace, po níž můžeme chodit, ohledávat její terén, přeastřovat pohledy, i přeladovat celé režimy vidění, má ambici být synonymem neviděného avšak tušeného, zkratkou pojmenování toho, co zůstalo v náznaku. Tedy přesně tím, co poskytuje prostor poezii – osobní poezii každého, přestože a proto, že zkušenost potvrzuje skutečnost, že vidíme pouze to, co už známe a že v tomto smyslu imaginarita není nic jiného než vzpomínání si a velké dobrodružství paměti, co v takovém pohledu rozeznáme. (V tomto duchu chápu Adélinu výstavu jako situaci, která emblematicky pracuje s vertikální narací.) Doba, kdy člověk uměl číst nejen z písmen a znaků, ale i z náznaků a stop, je pryč. Potřeba pracovat/žít ve snížené čitelnosti (jako neobyčejným tvůrčím potenciálem) – kdy zažíváme zkušenost setkávání se s tím, co nás provokuje, co vyvstalo proti nám ve světě, který známe, který právě pro nás nic neznamena, protože ho známe – zůstala. Přestože tato nečitelnost může

způsobit, že nám uniká sdělení, které ona sama překrývá, bývá ztráta bohatě vynahrazena: nacházíme, co jsme hledali v pohledech a jevech mimo nás.

Sebe sama.

Je zřejmé, že práce autorky v „mlhavých“ systémech je dlouhodobá a vědomá (viz její předešlé úspěšné realizace zejména v oblasti pohyblivých obrazů), a že nápad navést do potměšlé místnosti galerie množství hlíny a udělat z galerie obraz/znak archeologického naleziště je logickým (fuzzy logic) krokem (nejen pro budování prostoru možností čtení díky „síle špíny“, tedy síle nízké přesnosti obrazu a tvůrčího potenciálu této jeho základní vlastnosti). Obrazy nic nestvrzují, jsou naším pohledem, naší představivostí. (I pro nás, kteří poslední roky tráví více zahrádkařením, tedy prací s hlínou, než pohybem v kontextu galerijního umění.)

Návrh hodnocení: A

Vypracoval: MgA. Filip Cenek

Datum: 7. 5. 2014

Podpis: